

O ROUBO DO PORCO

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

NOME DO DOCUMENTO: MPG_NoCa_0010_007_id713_D
AUDIO DE REFERENCIA: MPG_NoCa_0010_007_id713.mp3
TIPO DE DOCUMENTO: Rexistro directo dun evento. Conto
MATERIAL DISPOÑIBLE: Audio mp3 (editado e dixitalizado pola compiladora)
 Transcripción de texto
DURACIÓN: 0:03:21

DATOS DA RECOLLIDA

- **DATA DA RECOLLIDA:** Febreiro de 1997
- **LOCALIZACIÓN:**
 - Lugar/ aldea/ barrio:**
 - Parroquia:** Lérez
 - Concello:** Pontevedra
 - Provincia:** Pontevedra
 - País:** Galicia
- **INFORMANTE**
 - Nome:** Teresa Tilve Tobío
 - Idade do momento da recollida:** 56
- **RECOLLEDOR/ORA:** María Xosé Varela Solla
- **COMPILADORA:** Camiño Noia Campos
- **COLECCIÓN:** Camiño Noia (NoCa)
- **CLASIFICACIÓN E REFERENCIAS DESTE CONTO NOS CATÁLOGOS TIPOLÓXICOS DE CAMIÑO NOIA:**
 - Título xenérico:** O porco do cura coreño
 - Tipo:** Anécdotas e chistes
 - Subtipo:** Historias sobre homes – Chistes sobre persoas ou cregos
 - Referencia:** 1792 AT

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

CONTEXTO

Durante a década de 1990 até os anos 2000, a catedrática emérita e profesora de filoloxía galega María Camiño Noia Campos, dirixiu un valioso proxecto de recollida, catalogación e divulgación do conto galego de tradición oral. Neste proceso foi imprescindible a axuda do seu alumnado e de bolseiros, que se encargaron de facer as recollidas de campo gravando a persoas que aínda recordaban contos e que ademais sabían contalos. Os traballos, que se realizáronse en Galicia e nas áreas de lingua galega de Asturias, León, Zamora e Cáceres, constitúen hoxe unha testemuña única dun rico patrimonio que estaba a piques de desaparecer. O froito de traballar con todo este material plasmouse en varias obras - citadas máis abaixo na bibliografía - nas que Camiño Noia sistematizou a narrativa galega oral de acordo a criterios recoñecidos internacionalmente. Nomeadamente, a súa última obra *Catalogue of Galicia Folktales* - editada pola prestixiosa Kalevala Society de Finlandia - coloca o conto galego dentro da tradición oral europea, dándolle un espazo de referencia no folklore internacional.

O APOI dispón actualmente, grazas á cesión de Camiño Noia, dos materiais orixinais froito das recollidas: a colección completa das gravacións e as transcripcións cos datos de campo. Presentamos o seu material seguindo os criterios do catálogo tipolóxico realizado pola propia compiladora.

NOTAS SOBRE A TRANSCRIPCIÓN DO TEXTO

A transcripción foi tomada dos documentos cedidos pola compiladora.

Respectouse a pronuncia da persoa e as palabras e expresións coloquiais transcribíronse tal e como foron ditas.

BIBLIOGRAFÍA

- NOIA CAMPOS, Mª Camiño (2010): *Catálogo tipolóxico do conto galego de tradición oral: clasificación, antoloxía e bibliografía*. Vigo : Universidade de Vigo, Servizo de Publicacións.
 NOIA CAMPOS, Mª Camiño (2002): *Contos galegos de tradición oral*. Vigo: Nigratreia.
 NOIA CAMPOS, Mª Camiño (2021): *Catalogue of Galicia Folktales*. Kalevala Society.

PALABRAS CHAVE

conto, narración, chiste, anécdota, matanza do porco

EDICIÓN DA PRESENTE FICHA: Sara Santalla Iglesias

TRANSCRICIÓN

Bueno, pois este que lle vou contar agora é un conto dunha aldea tamén moi de terra adentro, non? Donde había a costumbre de cando había a matanza de darlle un pedaciño a unha amistá, a un familiar; xa é unha costumbre vella que había nese pueblo.

Entonces un buen señor tamén tiña a súa matanza para matar, e aquel ano salíralle malo; non lle crecera e éralle cativo, era un porco pequeniño, e entonces un día vindo por alí un cuñado, comentoullo:

- Oes, sabes unha cousa? Que este ano teño unha matanza malísima, non vale nada, e con esto de ter que darlle un pedazo a un, un pedazo a outro, non che me vai a quedar nada, non sei como vou facer. Eu non sei como vou facer este ano porque non me vale para nada e non sei como vou facer.

E vai o outro, o cuñado, dixo:

- Eu case che daba un consello.

- E logo que me dices que faga?

- Pois mira: ti colles e máta-lo porco, e máta-lo porco e pólo, cólgalo donde cho vexa todo o mundo, no corredor... Ti cólgalo aí donde cho vexan que efectivamente matache-lo porco. E aí polas tantas da mañán, da madrugada, colles e recóllelo e ó día sighbiente quéixaste de que che roubaron o porco, e con tal motivo non tes que dar nada a nadie.

Entonces o fulano dixo:

- Pois sabes que me das unha boa idea? Pois voucho a facer. Porque a verdá é que eu se teño que lle dar un cacho a un, un cacho a outro é que non me queda nada del.

- Nada home, nada! Ti fai o que che digo eu, xa verás que ben sales. Ti máta-lo e cólgalo e pos donde cho vexan que mataches, e a eso da mañán temprana colles e recóllelo e gárdalo e á mañán quéixaste de que cho roubaron.

E entonces dice:

-Pois mira, bah! Case estás no certo. Pois vouno facer.

Efectivamente: o home matou, colgou o porco alí no corredor, donde se miraba desde os camiños, pasando, e cando se levanta de madrugada pa o guardar, o porco non estaba no sitio. Xa llo habían roubado.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Chega, vaise á mañán onda o cuñado e dícelle el:

- Oes Fulanito, e ti sabes que me roubaron o porco?

E dille o cuñado:

- Que ben o fas! Que ben o fas!

Dice:

- Que ben o fas de que, me cago en tal! Se mo roubaron me cago en la...!

Dice:

- Ai, que ben o fas! É que se o fas así creecho todo o mundo!

E dícelle:

- Pero me cago en tal! Que mo roubaron! Que non é unha mentira...non é un conto, que mo roubaron de verdá!

- Que ben o fas, home, que ben o fas! Mira, se o fas así é que cho cree todo o mundo.

E efectivamente, o fulano habíalle roubado o porco, por que o mesmo que lle deu o consello de que o puxera así colgado foi o mesmo que llo roubou.